

več da more zopet laži trositi in pisariti v svoji preljubi tetki. On namreč piše, da so bili trije duhovniki in pa sedem kmetov, drugi pa sami taki, ki zastonj jedó in pijejo, ali, kakor on pravi, „šmarocarji“. Ali to je grda laž, to ti je tedaj prava nemčurska kultura. Mi mu pa samo to povemo, naj raji sam na-se gleda: kdor druge kake slabosti dolži, ta je rad tudi sam tiste kriv. Ali pa si ti, „pisatelj“, že za nas kje plačeval? Ti si mogel menda zvu-naj, za kakim oknom sline cediti in pa gledati, kako smo se mi po svoje razveseljevali, zato nisi nič očal seboj prinesel, tedaj pa nisi dobro videl, da si vse tako narobe našrabantal v svojo „tetko.“ — Mi se bomo pa še zmiraj po svoje razveseljevali, naj naši nasprotniki lažejo, govoriijo in pišejo, kar hočejo. Vselej se bomo držali gesla, „ne vdajmo se!“ Vse za vero, dom in za cesarja! T. P.

Iz Stavešinee blizu Radgone. (Občinska volitev.) K nam je pridružena tudi manjša občina Očeslavka. Kakor skoro povsod, bile so tudi pri nas volitve v obč. zastop in sicer že dne 26. januarija, ali s tisto volitvo nismo mogli biti zadovoljni, zato smo vložili ugovor zoper njo in blagorodni g. okrajni glavar so nam volitvo spet raspisali in ta se bo vršila na željo večine volilcev dne 25. mar-cija. Volilci, sedaj pa pozor! Ni vse eno, kdo da ima v občini oblast v rokah. Volilci, v Vaših rokah je moč, da spravite v občinski za-stop moč, kateri bodo za Vaš blagor se trudili. Pridite tedaj vsi tisti den, in ne recite: brez mene bodo že opravili! Pokažite, da se zavedate svoje dolžnosti in pravice! Vsak naj stori svojo nalogo, volimo složno in zmaga je naša. Bog in narod! Franjo Kavčič, posestnik.

Iz Ljutomera. (Ne volja.) Vdeležitev pri volitvi g. dr. Kokoschinegg je bila tukaj taka, da volilci niso mogli dolgo časa sestaviti volilne komisije zbog malega števila vdeležencev. Iz-med 90ih volilcev jih je prišlo samo 25 volit. Med temi pa je bila cela jedna tretjina c. k. uradnikov pod vodstvom našega c. kr. okr. glavarja. On je torej s tem krdelom prihitel vladni opoziciji na pomoč. Res ne vemo, kako bi si to tolmačili! Mi tržani sami ob sebi bi se že nekako med seboj pogodili in povavnali; a drugi so kakor se vidi, kateri vzdržujejo tukaj med nami nesporazumljenje in nemir, ka-terega si želi Nj. veličanstvo naš presv. cesar imeti odstranjenega. Kaj pač poreče k temu g. mi-nister notranjih zadev? Med c. k. urednike se je pridružil tudi naš novi advokat g. dr. Na-meznik, ki je prišel k nam iz Radgone, da bi se omastil od slovenskih žuljev. Tega gospoda nam bode treba obdržati si pred očmi.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Iz razprav, ki se vrše sedaj v drž. zboru, posname človek lahko, da stoji ministerstvo grofa Taaffe na trdnih tleh, ali le-ta niso toliko v drž. zboru, kolikor drugje, na najvišjem mestu. Od leve in desnice se zaganja večji ali manjši vihar va-nj, ministerstvo pa se zmeni le malo za to „viharja silo.“ Najbolje nam kaže to, kakor grof Taaffe odgovarja na razne govore gg. poslancev: hla-dno, skorej kakor oče svoji nestrpljivi deci. — Mesto Dunaj išče posojila, nič več, kakor 7 milj. mu bode treba! — V Gradcu se snuje „nemško ljudsko društvo“ in se raztegne s ča-som čez celo Štajarsko. No, tega društva je pač velika potreba, ali že mar nima skorej vsaka vas kje kacega „nemškega“ društva? — Po nemškem Štajarji klati se par babur ter prodaja podobe, ki žalijo vsacega, kdor ni ka-tolik samo — v krstnih bukvah. Upamo, da pridejo babnice poprej gosposki v roke, kakor se priklatijo doli do nas. — Zoper volilni red za Koroško, kakor ga predlaga dr. Frjančič v drž. zboru, ugovarja „bauernbund“, češ, da ugaja doslenji red dobro. Se ve, da ugaja, toda le — liberalcem, nemškutarjem; konservativcem, slov. kmetom pa jemlje vse upanje, da dobé kedaj svojih drž. poslancev. — Nek podučitelj v koroških Tinjah je očitno tajil Boga in so ga sedaj dali že vendar-le iz službe. — Umril je v Ljubljani sloveči nemškutar, K. Dež-man. Svoje mlajše dni je bil Slovenec, pozneje pa se ga je lotila nemškutarija in držala ga je do konca v svojih krempljih. — „Slov. društvo“ v Ljubljani je za Kranjsko to, kar je naše v Ma-riboru za Štajarsko. Škoda, da so se možje že sprli, še predno se je društvo ustanovilo Tega pa je bil kriv, kakor se kaže, osnovalni odbor društva. No mogoče, da se popravi razpor k malu in brez škode za dobro stvar. — Mesto Gorica ima križ s svojim pokopališčem, ker je preveč vlage v njem, ali starešinstvo se ne more zjediniti v tem, kako je tu pomoči. Stare-šine kažejo se tudi v tem prašanji preveč v svoji laški krvi. — V Trstu so zaprli trgovca I. Borla, ker leti sum na-nj, da je ubil v Tu-rinu neko žensko ter ji je veliko denarja od-nesel. Mož pa ima še več drugih pregreh na svoji vesti. — Jugoslovanska akademija zna-nosti priredi dne 15. junija veliko sejo v Za-grebu, to pa, da slavi spomin 500-letnice bitke na Kosovem polji. Tistokrat je potokla turska vojska vojsko srbskega cara Lazarja. — Madjarski listi so raznesli glas, da se pri-pravlja nekaj naše vojske za to, naj prestopi brž ko brž čez mejo v Srbijo. To bi bilo Mad-jarom pač po volji, ali naše cesarstvo ima doma dovolje dela, ni mu treba, da si ga išče v tuji deželi. Na vsem glasu torej tudi ni nič resnice

Vunanje države. Brezverci čejo zopet sv. Očetu natv zti bolezen, vendar pa sv. Oče niso bolni, k večjemu so kje kak den manj čvrsti ali to pri njih letih ni nič čuda. — V Rimu še se novo ministerstvo ni prav vsedlo in že ni ljudem po volji. Poslanec Bonghi bi najrajši Crispija djal na tožnjo klop, menda za to, ker ni poklical njega v ministerstvo. — Kar je v Švici italijanske zemlje, tam so nastali pri volitvah večji nemiri. Bilo je treba celo vojakov, da so pomirili ljudi, prišli pa bi radi liberalci na vrh in ker jim ne gre prav po sreči, za to so hudo zdvijali. — Novo francosko ministerstvo je preklicalo ukaz prejšnje vlade, vsled katerega vojvoda Aumale ni smel živeti na francoskih tleh. Najbrž je ministerstvo to storilo, naj dobi general Boulanger v vojvodi — nasprotnika, potem bi general ne bil več tako nevaran. — London, glavno mesto Anglije, šteje 4 769.000 prebivalcev, to je skorej toliko, kolikor jih ima naših čvetero ali petero kronovin skupaj. — Nemški séri general, grof Moltke, je dopolnil 70. leto, odkar je stopil v vrsto vojakov. Naš svitli cesar so mu za to poslali brzovjavno pismo in pravi se, da je to pismo jako pomenljivo ter kaže, da je zveza Avstrije in Nemčije trdna, kakor le kje kedaj. — Več novih pušk izdeluje za nemško armado velika tovarna v Steyerji. Dobro, tako pride nekaj nemškega denarja v naše dežele. — Ruski car preseli se iz Peterburga v Gačino, ob enem pa gre cela družina s časom tje. — Nekaj časa niso iz Rusije več iztiravali tujcev, poslednje dni pa so se zopet domislili, da imajo tujcev, izlasti judov, preveč ter so jih jeli tirati, sedaj posebno iz poljskih mest ob meji. — V Rumuniji vré hudo in to najbolj za voljo tega, ker se čuti kralj Karol preveč Nemca. — Princ Koburški ima zopet hude dni pri svojih „ljubih“ Bolgarih. Celo minister Stambulov mu kaže roge ter noče storiti volje knezu, ako ni kaj tudi njemu po volji. — Novo ministerstvu v Srbiji ne bode bojda zoper to, da se vrne kraljica Natalija v Beligrad, toda zmérom naj ne ostane ondi. Pravi se, da pride kralj Milan prihodnje dni na Dunaj ter ostane ondi več časa. Zatem pojde v Beligrad, od todi v Carjigrad, v Palestino in Sirijo. — Turčija upa, da bode do konca tega meseca imela toliko denarja, kolikor ga ima šteti Rusiji za vojno odškodnino. Kako je srečna! — Novi predsednik republike „združenih držav“ v Ameriki začenja svoje delo s tem, da odpusti več, kakor 14.000 drž. uradnikov. Na njih mesto pridejo sami taki, ki so pri stranki, iz katere je predsednik. Novo to ni, ali hudo zadene vendar le doslenje uradnike in njih rodbine! No, Amerikanec si zna pomagati. — Iz Amerike smo dobili dnes nekaj pisem in upamo, da bode v njih kaj za naše bralce.

Za poduk in kratek čas.

Nov sejem.

(Šaljiva pripovedka.)

Imeli so v nekem kraju nov sejem. Ljudi je iz vseh krajev privrelo. Tudi graščak tistega kraja gre iz radovednosti na sejem. Na potu sreča nekega znanega kramarja in ga vpraša: „Je-li danes dober sejem?“ Kramar odgovori: „Ne vem, ker ga nisem poskusil“. Gospod ga še dalje vpraša: „Ali je kaj dosti ljudi?“ Kramar spet odgovori: „Ne vem, nisem jih štel“. Gospoda ti odgovori razžalijo.

Drugi den dobi kramar od gospoda pismo, da mora v treh dneh priti v graščino, pa tako, da ne pride peš, se ne pripelja, tudi ne prijezdi. Tudi ne sme priti bos, ne obut.

Kramar misli in misli, kaj naj bi storil. Naposled si to-le izmislil: Vzame zajca, obesi si ga na hrbet za zadnje noge in vrže plašč čez nj, sede na kozla, pa le z eno, boso nogo, drugo pa v čevelj vtakne, ali ta ni podplata več imel. Tako odrine proti graščini. Z eno nogo se je namreč na kozla opiral, z drugo pa je šel po tleh; tedaj ni bil bos, ne obut. Ko pride kramar s kozlom, smeja se mu gospod že od daleč, malo, da ne na ves glas.

Kramar pa stopi v graščino ter gre molčič s kozlom gori po stopnicah. Ko do vrat pride, potrka in gospod, ne da bi „noter“ rekel, še le zadere se: „Kdo je?“ Kramar odgovori: „Uni, ki ga ni notri“. Na to gospod vrata odpre in kramarja hudo pogleda ter hlapca pokliče, rekoč: „Pripelji dva huda psa, da raztrgata tega zarobljenca.“

Ko psa prideta, nabujška ju na-nj. Psa pa, ne da bi kramarja popadla, delata se mu še le dobra, ker sta zajca pri njem ovohala. Gospodu se je precej dozdevalo, da kramar nekaj za plaščem tišči ter mu ukaže v sobo stopiti. Ko v sobo stopi, sta psa še bolj prijazna. Zdaj kramar zajca izpusti, psa pa za njim skočita, da hočeta vse podreti.

Gospod je bil vesel, da jo je kramar tako zvil, ukaže torej hlapcu: „Pelji tega sleparja v klet in daj mu iz vsakega soda piti, samo iz tistega ne, iz katerega jaz pijem. Kedar ga napojiš, oklesti ga dobro z bičem, ki v kleti za durmi visi in potlej ga izpusti“.

Ko je kramar že iz vsakega soda pil, hoče še tudi vina iz prepovedanega. Hlapec pa tega ne dopusti. Zdaj se kramar na pipo zaval, jo izdere ter po kleti zažene, hlapec pa vtakne naglo svoj palec v sodovo luknjo, da bi vino ne izteklo. Kramar pa naglo za bič zgrabi in začne hlapca po plečih udrihati.

Ko gospod pokanje sliši, reče: „Le ga, le ga! Naj bo vedel, kakšen da je bil nov sejem“. Kramar pa mu odgovori: „Saj ga, saj